

ת"פ 21710/09/22 - מדינת ישראל ע"י נגד תאאר חמד (עציר) ע"י

בית משפט השלום באילת
ת"פ 21710-09-22 מדינת ישראל נ' חמד(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט גיל אדלמן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שירלי הדר	
תאאר חמד (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד אילן אמויאל	

גזר דין

המסגרת העובדתית

1. הנאשם, תאאר חמד (להלן: הנאשם), הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.9.2022 בשעה 02:31 לערך, ברחוב איילות באילת, התגלע ויכוח בין הנאשם ל- א.ס. (להלן: המתלונן) לאחר שהנאשם חטף מידי סך של 200 ₪. בתגובה למעשיו של הנאשם, תפס המתלונן בחולצתו, ודרש את כספו חזרה; בהמשך, נטל את הטלפון הנייד של הנאשם (שנפל ארצה), והתנה את החזרתו לנאשם, בכך ששייב לו את כספו.

בנסיבות אלה, "החל מאבק פיזי" בין הנאשם למתלונן, במהלכו דחפו איש את רעהו, ונקרעה חולצתו של הנאשם. או אז, נטל הנאשם בקבוק זכוכית, שברו על המדרכה, ודקר את המתלונן באמצעותו, בידו השמאלית.

כתב האישום מתאר כי לאחר שהמתלונן נחבל, הוא נכנס לחנות סמוכה, כשדמו ניגר על גופו ועל רצפת החנות, ונטל לידיו ארגז מפלסטיק, באמצעותו הדף את הנאשם (אשר היה מחוץ לחנות).

בהמשך, הנאשם עזב את המקום, אולם חזר כעבור כ- 3 דקות עם אחר שזהותו ידועה למאשימה. עת הגעתם של הנאשם והאחר, נטל לידיו המתלונן ארגז פלסטיק, והנאשם נטל לידיו 2 בקבוקי זכוכית. הנאשם השליך בקבוק אחד על המתלונן, ובאמצעות הבקבוק השני היכה בראשו.

על פי כתב האישום, כתוצאה מהדקירה המתוארת לעיל נגרמה למתלונן חבלה חמורה בדמות חתך עמוק באורך כ- 10-15 ס"מ באמתו השמאלית, אשר עבר הטרייה ותפירה במיון. עקב הגבלה ביישור אצבעות, עבר המתלונן אקספלורציה ביום 6.9.2022, במהלכו נצפה קרע חלקי ובוצעה תפירת שריר. המתלונן הושם בסד גבס ביישור מלא, ואושפז למשך 5 ימים במהלכם קיבל טיפול אנטיביוטי תוך ווריד.

3. בתחילה, כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, ובהתאם לכך נקבע התיק להוכחות. בפתח ישיבת ההוכחות, ביום 31.1.2023, צפיתי בסרטונים אשר תעדו את האירוע.

4. בהמשך הדיון, הציגו הצדדים הסדר דיוני, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות המפורטות לעיל. עוד הוסכם, כי הנאשם יופנה אל שירות המבחן לקבלת תסקיר. לא גובשו הסכמות ביחס לעונש.

תסקיר שירות המבחן

5. תסקיר מטעם שירות המבחן אודות הנאשם הוגש לבית המשפט ביום 19.4.2023. התסקיר העלה כי הנאשם בן 36, רווק, אשר עבר בשטיפת רכבים באילת טרם מעצרו. התסקיר סקר את תולדותיו של הנאשם, רקעו המשפחתי המורכב, יחסו לביצוע העבירה, ועמד על גורמי הסיכון והסיכוי בהתנהגותו; עוד פרט התסקיר כי הנאשם הודה באופן חלקי במיחוס לו בכתב האישום^[1]. בתסקיר צוין כי לנאשם הכרות ארוכה עם המתלונן, ואף קשרי חברות עמו. הנאשם הביע חרטה וצער רב כלפי מה שנגרם למתלונן, ואף שוחח עימו טלפונית באמצעות מכר משותף, והתנצל בפניו.

קצינת המבחן תארה כיצד השתלב הנאשם באגף טיפולי בבית המעצר, ביצע בדיקות שתן נקיות משרידי סם, והוסיפה כי התקבל דיווח חיובי לגביו מגורמי הטיפול בבית המעצר. עוד סבר שירות המבחן, כי הטיפול בין כתלי הכלא הוא המועדף בנסיבות חייו של הנאשם, הנעדר כל תמיכה משפחתית.

בסופו של התסקיר המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה משמעותי.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ביום 4.6.2023, לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, טענו הצדדים לעונש. התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 חודשים ועד 48 חודשי מאסר, וביקשה להשית על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם, אשר "לא יפחת" מ-40 חודשי מאסר. עוד ביקשה התביעה להשית על הנאשם ענישה נלווית בדמות מאסרים מותנים, ופיצוי לטובת המתלונן.

המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, שהם שלמות גופו של אדם, ובטחונו האישי. לטענת התובעת, מידת הפגיעה בערכים אלו היא גבוהה בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, בעיקר נוכח העובדה כי גם לאחר שפגע במתלונן, שב הנאשם למקום והמשיך להתעמת עמו, ולתקוף אותו באמצעות בקבוקי זכוכית.

התובעת הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית ביחס למתחם הענישה.

אשר למיקום עונשו של הנאשם, הגישה התביעה את גיליון הרישום הפלילי, ועמדה על כך שמדובר באדם שבעברו הרשעות פליליות קודמות.

7. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הסניגור הפנה לעובדה כי האירוע מושא כתב האישום החל כתגרה בין הצדדים, שהיו נתונים תחת השפעת אלכוהול (יוער כי שאלת שתיית משקאות משכרים על ידי המתלונן והנאשם לא נכללה בכתב האישום המתוקן).

ההגנה טענה כי המתלונן עצמו "לא טמן ידו בצלחת" במסגרת האירוע שתואר בכתב האישום - כפי שניתן היה להתרשם מהסרטונים שהוצגו בבית המשפט, עם תחילת שמיעת הראיות.

עוד הדגישה ההגנה את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, וכן את העובדה כי הוא הביע חרטה, וביקש את סליחת המתלונן.

הסניגור הפנה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עלה כי הנאשם החל הליך טיפולי בתחום הסמים והאלכוהול בעת מעצרו, והתמיד בו כ- 3 חודשים. הטיפול הופסק שלא בשל סיבה הקשורה לנאשם, והאחרון מעוניין להמשיך בו.

ההגנה הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך לשיטתה, בעתירתה העונשית.

8. הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר:

"...אני רוצה לומר שאני מצטער על מה שאני עשיתי ואני מתחרט, אני רוצה להשתקם. עברתי טיפול בבית המעצר אוהלי קידר ולא ידוע לי למה העיפו אותי מהטיפול כי הייתי שם 3-4 חודשים והם הפסיקו את הטיפול. גם המשפחה שלי הלכו למשפחה של הבחור ודיברו עם אבא שלי ועם אחים שלו ואבא שלי ואני ביקשנו סליחה מאבא שלו".

9. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם שלמות גופו וכבודו של המתלונן, וזכותו כי לא ינהגו כלפיו באלימות.
10. הפסיקה התייחסה לא פעם לתופעה המכוערת של פתרון סכסוכים ומחלוקות באמצעים אלימים, תוך ציון החשיבות של מיגור התנהלות ביריונית מעין זו באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה. ראו למשל קביעתו של בית המשפט העליון בעניין ע"פ 8314/03 **בן עווד נ' מדינת ישראל** (7.6.2005), שם נקבע, בין היתר, כך:
- "בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכל כי מי ששורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר."
11. במקרא דנא, ויכוח שהתנהל בין הנאשם למתלונן, על רקע מחלוקת בעניין סכום של 200 ₪, הסלים עד לתקיפתו של המתלונן על ידי הנאשם, תוך שהנאשם שובר בקבוק זכוכית ודוקר באמצעותו את המתלונן ביד שמאל. כתוצאה מהדקירה נגרמה למתלונן חבלה חמורה בדמות חתך עמוק. לאחר שפצע את המתלונן, התרחק הנאשם ממקום האירוע אך שב אליו לאחר דקות מעטות, נטל שני בקבוקי זכוכית, השליך אחד מהם על המתלונן, ועם הבקבוק השני, הכה בראשו. כל זאת עשה בפתח חנות, במקום ציבורי, בשעת לילה מאוחרת כשהמתלונן אוחז ארגז פלסטיק ומנסה להתגונן מפני הנאשם.
- מצאתי חומרה נוספת במעשיו של הנאשם אשר חרף פציעתו של המתלונן במערכה הראשונה, בחר לשוב למקום האירוע, זרק על המתלונן בקבוק זכוכית, והכה עם בקבוק זכוכית נוסף את המתלונן בראשו.
12. למתלונן נגרם נזק חמור כתוצאה מהתקיפה מושא כתב האישום; נגרם לו חתך עמוק באורך של 10 ס"מ - 15 ס"מ, נגרמה לו הגבלה ביישור אצבעותיו, והוא נזקק לתפירת השריר. עוד נאלץ המתלונן להיות מאושפז בבית חולים למשך חמישה ימים, במהלכם טופלה חבלתו הקשה.
- אף הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא משמעותי; כזכור, הנאשם הכה **בראשו** של המתלונן עם בקבוק זכוכית, וזאת לאחר שכבר חתך את ידו חתך עמוק ומדמם.
13. כשיקול לקולא נתתי דעתי לכך שהאירוע מושא כתב האישום החל כתגרה על רקע העובדה כי הנאשם חטף מידי המתלונן את כספו. במהלך אותה תגרה, דחפו הנאשם והמתלונן זה את זה וכתוצאה מכך, אף נקרעה

חולצתו של הנאשם (ואין צורך להבהיר כי אין בכך בכדי "להכשיר" את האלימות הקשה בה נקט הנאשם כלפי המתלונן בהמשך, כמפורט בהרחבה לעיל).

14. בנסיבות אלה, כאשר שקלתי את תקיפת המתלונן וגרימת חבלה חמורה, את עצמת הנזק הפוטנציאלי כמו גם זה אשר נגרם בפועל, ומנגד את הנסיבות "התגרתיות" של ביצוע העבירה, אני קובע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא ברף בינוני - גבוה.

15. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, הצדדים הגישו פסיקה מטעמם. מצאתי להתייחס לפסקי הדין הבאים וכן לפסיקה נוספת.

§ רע"פ 2298/20 **עזרא נ' מדינת ישראל** (5.4.2020): נדחתה בקשת רשות ערעור שעניינה הרשעת המבקש בביצוע עבירה של גרימת חבלה חמורה. המבקש הכה את המתלונן בבעיטות ואגרופים בעודו שוכב על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 30 חודשי מאסר בפועל ומיקם את הנאשם, נעדר עבר, ברף התחתון של המתחם. טענות המבקש להקלה בעונשו מסיבות אישיות נדונו בבית משפט השלום וכן גם בבית המשפט המחוזי, ובית המשפט העליון פסק כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה למתן רשות ערעור על חומרת העונש, וכי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים.

§ רע"פ 9543/16 **מוחמד נ' מדינת ישראל** (12.7.2017): נדחתה בקשת רשות ערעור שעניינה הרשעת המבקש בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אימים וגרימת חבלה חמורה. המבקש הורשע בכך שהיכה ואיים על שני מתלוננים, ועקב כך נגרם לאחר מהם חתך בשפתו העליונה, שהצריך תפירה, וחבלות נוספות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע מ 12 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הושטו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס בסך 3,000 ₪, פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן 1 ופיצוי בסך 8,000 ₪ למתלונן שנחבל. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין ועל חומרת העונש. בית המשפט המחוזי לא התערב בממצאי המהימנות ובקביעות העובדתיות של בית משפט השלום, ודחה את הערעור על הכרעת הדין. אשר למידת העונש, ציין בית המשפט המחוזי כי יש ליתן משקל רב יותר לקולה לחלוף הזמן, מאז ביצוע העבירות, ולנסיבותיו האישיות של המבקש, והפחית בעונש המאסר מ-24 ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מבלי להתערב ביתר רכיבי גזר הדין. בית המשפט העליון לא מצא לנכון להתערב בעונש, וקבע כי אינו סוטה מרמת הענישה המקובלת לגבי עבירות דומות.

§ רע"פ 7145/15 **אנוואץ' נ' מדינת ישראל** (28.10.2015): המבקשת הורשעה בעבירה של פגיעה כשהעבריין נושא נשק קר, בכך שבחניון ביתה הניפה סכין לעבר פניה של המתלוננת וכשזו הרימה ידה להגן על פניה, להב הסכין פגעה בלחיה ימנית. כתוצאה מכך נגרם למתלוננת חתך עמוק ומדמם. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. על המבקשת הושטו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 3,000 ₪ ופיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪. ערעורה של המבקשת התקבל חלקית ונקבע כי עקב הריונה, יופחת עונשה ל - 4 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות המקרה, לא התקבלה בקשת המבקשת לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי הריונה של

המבקשת אינו מצדיק הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל, והבקשה נדחתה.

§ ת"פ (ב"ש) 67179-10-18 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (27.2.2023): הנאשם הורשע בעבירה של פציעה בכך שעל רקע ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן במסגרת העבודה, הנאשם פצע את המתלונן באמצעות חפץ חד ונתן לו מכת אגרוף. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 28 חודשי מאסר בפועל, אך חרג ממתחם הענישה מטעמי שיקום, וגזר על הנאשם הארכת מאסר מותנה, צו של"צ בהיקף של 180 שעות, צו מבחן למשך שנה ופיצוי למתלונן בסך של 10,000 ₪.

§ ת"פ (ב"ש) 21281-04-21 **מדינת ישראל נ' אל דדה** (30.11.2022): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה בכך שבין הנאשם למתלונן התגלע ויכוח בנוגע לתור במכון שטיפת רכבים. הנאשם פצע את המתלונן ברגלו באמצעות חפץ חד, אשר במסגרת טיעוני הצדדים, התברר כי מדובר במפתח, וגרם לו חתך שאינו עמוק, באורך 4 ס"מ ברגלו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי בסך 5,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ₪.

§ ת"פ (ב"ש) 62887-03-22 **מדינת ישראל נ' מחרט** (3.11.2022): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה שהעברין מזויין בכך שבעת שהנאשם והמתלונן שהו יחדיו בביתו של המתלונן, הנאשם נטל חפץ חד אשר היה מונח על השולחן בביתו של המתלונן, יצא מהבית, נכנס בחזרה, ניסה לדקור את הנאשם בבטנו, ודקר אותו ברגלו. בית המשפט אימץ את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה, הנע בין 10 ועד 14 חודשי מאסר בפועל, תוך שהבהיר בגזר דינו, כי מדובר במתחם ענישה **מקל** והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. כן הופעל מאסר מותנה כך שבפועל ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר, והוטלו רכיבי ענישה נלווים.

§ ת"פ (ראשל"צ) 32316-10-19 **מדינת ישראל נ' צלר** (1.5.2022): הנאשם הורשע בעבירת חבלה חמורה בכך שבעת שבילה עם חבריו במועדון, המתלונן הציע לזוגתו של הנאשם משקה, והנאשם אחז בעורפו של המתלונן, הכה אותו כך שנפל מכיסאו, הנאשם בעט בראשו של המתלונן מספר פעמים בעודו על הרצפה. כתוצאה ממעשי הנאשם, המתלונן איבד הכרה ונזקק לטיפול רפואי ואישפוז. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, ופיצוי בסך 50,000 ₪ למתלונן. (ע"פ (מרכז) 24165-06-22 **צלר נ' מדינת ישראל** (2.10.2022) נדחה לאחר שמהערער חזר בו מערעורו).

§ ת"פ (אי') 33572-04-20 **מדינת ישראל נ' BIDON** (24.3.2021): הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של חבלה חמורה בכך שתקף את הקורבן באגרופיו בפניו, בעט בקורבן, ישב עליו וחנק אותו. מתחם העונש ההולם נקבע כנע בין 12 ועד 28 חודשי מאסר. בית המשפט מיקם את הנאשם ברף הבינוני גבוה של המתחם והשית עליו 21 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל מאסר מותנה, כך שסך הכל הוטלו על הנאשם 23 חודשי מאסר, מאסרים מותנים, פיצוי בסך 15,000 ₪ והתחייבות.

§ ת"פ (אי') 10495-08-17 **מדינת ישראל נ' ויזמן** (19.3.2019): הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של פציעה מזויינת בכך שלאחר דין ודברים עם המתלונן, נטל חפץ חד אשר שימש אותו כנשק קר ודקר את המתלונן באכזריות, בשעה שאחרים ניסו להניא אותו מכך, ואף המשיך לרדוף אחרי המתלונן שנס מפניו, דקר אותו וגרם לפציעתו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן חתכים והוא נזקק לטיפול רפואי. במסגרת הסדר טיעון הוסכם כי יושת על הנאשם עונש מאסר בטווח של בין 6 לבין 15 חודשים, כאשר הנאשם יוכל לעתור לביצוע המאסר בדרך של עבודות שירות והמאשימה תעתור לרף העליון של הטווח, מאסרים מותנים לשיקול דעת בית המשפט ופיצוי בסך 30,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. על הנאשם, משיקולי שיקום, הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, צו מבחן למשך 18 חודשים, ופיצוי של 30,000 ₪ למתלונן.

16. אשר על כן, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והיחס ההולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר, ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

17. בעברו של הנאשם 5 הרשעות קודמות, בעבירות סמים, רכוש וגם בעבירות אלימות, על אף שאין ברף הגבוה; בין היתר, הורשע הנאשם בשנת 2018 בעבירה של תגרה. הנאשם אף ריצה עונשי מאסר בעברו.

18. הנאשם בחר להודות בעובדות כתב האישום המתוקן תוך נטילת אחריות על מעשיו, וחסך בכך זמן שיפוטי.

19. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו ורצון לשקם את חייו. אף קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם "מתחרט על מעשיו באופן כנה ומביע אמפתיה כלפי המתלונן".

20. נתתי משקל לאמור בתסקיר שירות המבחן לפיו הנאשם נרתם להליך טיפולי בתחום הסמים והאלכוהול במהלך מעצרו אך מסיבות מנהליות, שאין קשורות בו, הטיפול הופסק. הנאשם הביע רצון להמשיך בטיפול והוא שולב באגף נקי מסמים ומסר בדיקות שתן נקיות משרידי סמים. יש לקוות כי הנאשם ימשיך בטיפול בין כותלי הכלא כפי שביקש.

לא נעלמו מעיני אף נסיבות משפחתיות מורכבות של הנאשם כפי שבאו לביטוי בתסקיר שירות המבחן והעובדה כי הנאשם נעדר כל תמיכה.

21. מכל האמור לעיל, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני של מתחם הענישה שנקבע, ואני

משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **מאסר** - מאסר בפועל למשך 16 חודשים בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. **מאסר על תנאי** - מאסר למשך 7 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירת אלימות, מסוג פשע, במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. **מאסר על תנאי** - מאסר למשך 4 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירת אלימות, מסוג עוון, במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ד. **פיצוי** - הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 3,000 ₪ אשר ישולם לע"ת 1, בהתאם לפרטים המצוינים בכתב האישום. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון לא יאוחר מיום 15.4.2024 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.
- ה. **התחייבות** - הנאשם יתחייב כי ישלם סך של 3,000 ₪ אם תוך 3 שנים מיום שחרורו יעבור עבירות אלימות.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ג, 13 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.

---

[1] בעקבות עמדת הנאשם, כפי שצוינה בתסקיר, בדיון שהתקיים ביום 4.6.2023 קיימתי בירור מעמיק עם הנאשם באשר להודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן. הנאשם שב ואישר בפניי את הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, ורק לאחר מכן נשמעו הטיעונים לעונש.